

Golgota de pe umeri (Premiul al III-lea la Concursul

Camelia Ardelean

Purtăm pe umeri firavi năprasnica golgotă,
De-abisuri și creneluri mustindu-ne paharul,
Ne roade suferința hain, precum pojarul,
Când tragem peste vise a nopții redingotă.

Din clipele caduce croit-am abțibilduri,
Lipite pe destine cu situri analoage,
Își târâie-nnoptarea himerele-i oloage,
Pierdute în deriva discursului în childuri.

În colții săi de fildeș cuprinsă ni-este soarta,
Vâslim printre tenebre cu aerul anarhic,
Striviți de anotimpuri în dansul lor ierarhic,
La ceașca resemnării ades ne frige toarta.

În suflet poposește o pace relativă,
Cu îngeri de lumină ce stăruie-n vitralii,
Dar vraja disipată de-a` sortii funeralii
Transformă fericirea-n amarnică misivă...